

14623
P

Prawo 4995.

W
Kbior' proccsow
z 18 wieks

Ch. IV

3 Rubl

3 flw

1843. III. 163.

No 4995/1

Salade

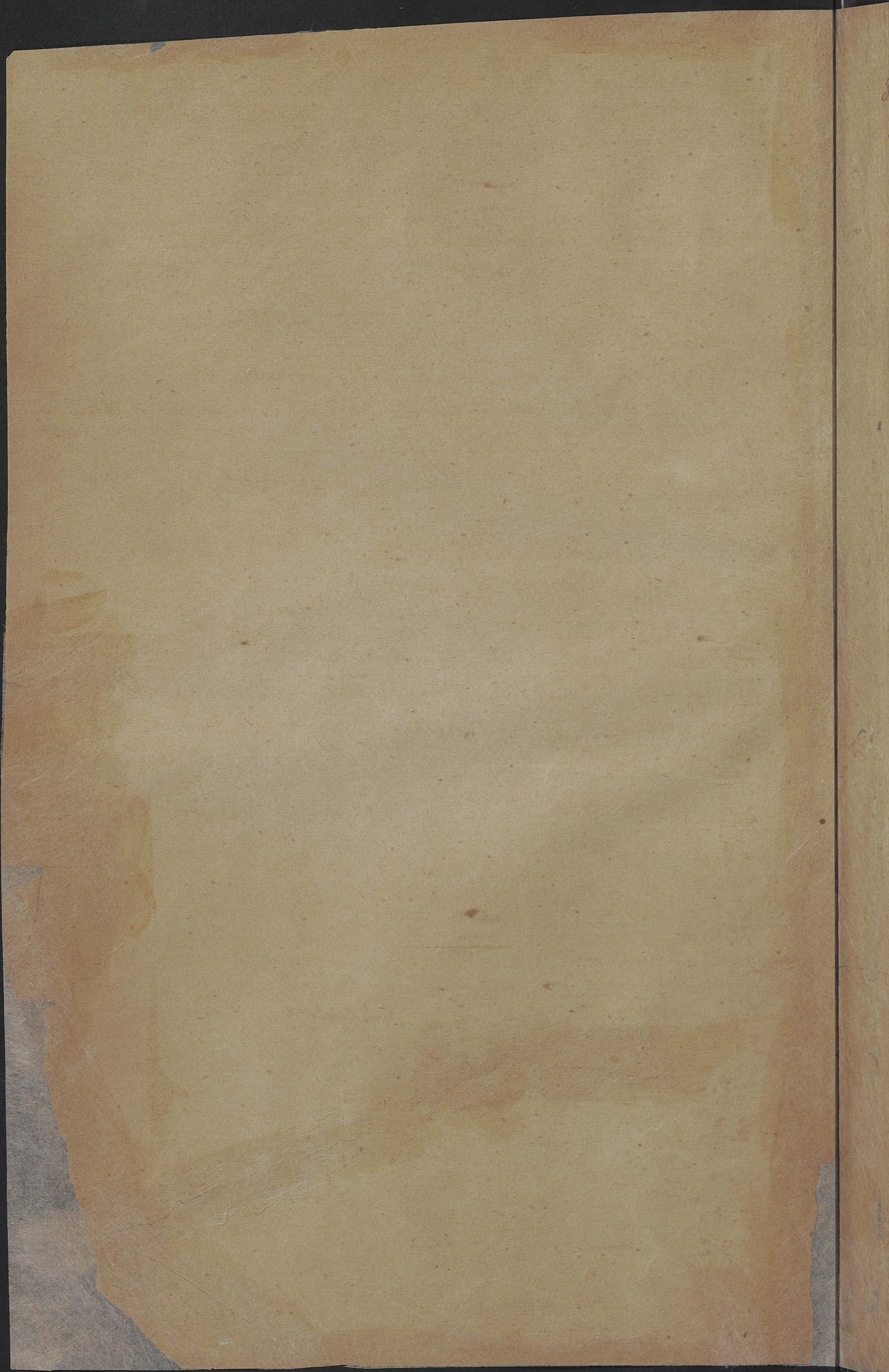
Jakobus Geyertor
Rijnsdijk

Bibliotek van Kar. Geyertor
3

- 1.
- 2.
- 3
- 4
- 5.
- 6.
- 7.
- 8
- 9.
- 10
- 11.
- 12
- 13.
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19.
- 20.
- 21
- 22.
- 23.
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28.
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34
- 35
- 36
- 37
- 38
- 39
- 40
- 41
- 42
- 43
- 44
- 45
- 46
- 47
- 48
- 49
- 50
- 51
- 52
- 53
- 54
- 55
- 56
- 57
- 58
- 59
- 60
- 61
- 62
- 63
- 64
- 65
- 66
- 67
- 68
- 69
- 70
- 71
- 72
- 73
- 74
- 75
- 76
- 77
- 78
- 79
- 80
- 81
- 82
- 83
- 84
- 85
- 86
- 87
- 88
- 89
- 90
- 91
- 92
- 93
- 94
- 95
- 96
- 97
- 98
- 99
- 100

1. Wilno - Ryk.
2. Wigdorowicz - Wichent.
3. Kötmanowa Klauko - Wigdorowicz.
4. — —
5. — —
6. Biskup Wilno.
7. Wydy - Wichent.
8. — —
9. Wulfowicz - Radziwitt.
10. Leybowicz - Menasowicz. Wigdorowicz.
11. Włóścianie Star Wielonowski - Walewski An.
12. Pomiatowicz - Walewski.
13. Jędrzejki - Micewicz - Jasiński.
14. — —
15. Hausman - Piłtowski -
16. Potocki - Góduo.
17. Brzostowski Xaw - Podżani Msiubrowscy.
18. Starzewicz - Muszyński - Zedenko.
19. Domanscy, Szpink, Karmeli's, Rudomina, Oskierko.
20. Alexandrowicz - Góduo.
21. ~~Aszkowski~~ Gnatowski. zob. 14633. III. t. V. Nr. 13.
22. Muszyński - Oryż -
23. Tęgoborski - Niemcewicz - Kramczyński.
24. Górecki - Wilno.
25. — —
26. — —
27. — —
28. — Berez Kartwey - Niemcewicz -
- 28a. — —
29. Stoklichie Star - Minczyko.
30. Minczyko - Malinowski.
31. — — Giepieter. Piłcha.
32. — —

33. Sokotowski - Wilno
34. — — — — —
35. — Karmelita - Giedroyci.
36. — — Swirski. - Kowno.
37. Pucitowski - Kowno
38. Kudemicki - Orzesko.
39. Dookhinyu Franc. - Orzesko.
40. — — — — — Orzesko
41. Piaserki - Ciomicki. Wotadkowa. Wotadkian
42. Jodynie - Zahorka - Rynkwad Dyrtki.
43. Miatopiotowicz - Myzyski
44. Kotowski - Waniewski.
45. — — — — —
46. Totobko - Kameduli Wypis.
47. Wojnicki - Pezarski. Tayler.
48. Pohl Jzd. - Plater.
49. Przednicki - Zastaw.
50. Chrowicz - Przednicki - Marciniewicz.
51. Marciniewicz - Radziwitt. Chrowicz
52. Sapieha - Sapieha.
53. — — — — — Sapieha.
54. Matuszewicz - Ciechowicki - Bobrowicki
55. Klenzle - Matuszewicz - Ciechowicki.
56. Klenzle.

14633 III

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
GRACOVENSIS

30.
P E T I T A

Od Wielmożnego JPana MINEYKI Pisarza Ziemskiego Po-
wiatu Kowieńskiego, Starosty Stoklińskiego.

§.

w Kategorji z W. Malinowskim.

Ponieważ W. Mineyko złożonym w Oryginalie pod datą 1773. Roku gbra 15. Przywileiem Konsensowym dowiodł - iż on uprzedzając Konstytucyą 1775. Roku zamykającą Krolowi Imci szafunek Starostw, znosi jakiegokolwiek mniemanie o posiadaniu Starostwa za tymto Przywileiem, i za Urzędową Cessyą w Roku 1775. Marca 14. dnia w Grodzie Powiatu Kowieńskiego przyznaną.

Ponieważ w samym Prawie 1775. Roku okazał tę nieprzepartą wiadomość, na karcie 241. w V. 7. że Krol Jmść mógł na nadane nawet Prawem Emphiteutycznym Starostwa wydawać komu innemu do cedowania Konsensa po dzień 18. Marca 1775. Roku.

Ponieważ przekonał, iż gdy mocen był Krol Jmć na nadane już Starostwa Konsensa udzielać, tym samym nadanie Emphiteutycznego Prawa nie tamowało drogi do cedowania, bo tak myśląc przewrotnie jak W. Malinowski wmawia coby ważył konsens wydany przed dniem 18. Marca na rozdane Starostwa, żeby za nim żytkować Cessyi, przeto nie godziło się, że już kto inny ma Emphiteutyk.

Ponieważ walor każdego Przywileiu do lat dziesięciu podług zaręczenia Ar. 33. Roz. 1. trwać może i powinien.

Ponieważ urzędowa Cessya w dniu 14. Marca 1775. Roku dokonana, żadney wątpliwości ulegać nie może, gdy Konstytucya 1764. Roku Kancellariom przyjmować przyznania dozwoliła.

Ponieważ JP. Malinowski żadnego dowodu nie złożył, na sądzenie się w owym czasie Grodu Kowieńskiego, i ponieważ żadney nie było racyi do antedatowania Cessyi, gdy sam Konsens uprzedzał, dzień 18. Marca 1775. Roku, i gdy za takowym Konsensem wolno było mocą Ar. 33. Roz. 1. do lat dziesięciu przewlekać skutki.

Ponieważ wydana assekuracya od W. Mineyki Boufałowi, świadkiem jest tylko wzajemney umowy i wzajemnego zaufania, ponieważ ona warunki kładnąc na przypadek niedotrzymania danego zaręczenie bliższe przekonanie czyni, iż Boufał iako od Aktora Starostwa brał ten dokument, i nie zawiodł się na enocie dające go, gdy mu to wszystko dochował, co przez wydaną pod dniem 9. Februarii, a pod dniem 20. Aprila przyznaną assekuracyą za ręczył.

Ponieważ Boufał dożywocie ostrzegał w Cessyi nie z przewodnictwa służącego sobie Przywileiu, lecz z przewodnictwa wydanego od W. Pisarza Dokumentu, a iako zdarzenie śmierci prędsze JPana Pisarza, nie mogłoby wrocić na Boufała Starostwa, tak i Boufał

tey niepodobney rzeczy ani żądał, lecz tylko to miał affekuro-
wanym co było w mocy samego Pifarza dotrzymać, ale wolno
każdemu Obywatelowi czynić, i co pospolicie praktykuie się mię-
dzy osobami tymi, którzy cedując na innych Starostwa, chcieli
przy sobie dożywocie zatrzymać.

Ponieważ Boufał na prywatney tylko Affekuracyi dożywocie swoje
ugruntowawszy, dopuścił wraz wszystkich solenności na osobę
JPana Pifarza; to jest dopuścił rekwizycyi de Kommissyi Skarbo-
wey o Sancitum na wysłanie Dworzanina, dopuścił też i podania
dworzańskiego, chociaż sam żył ieszcze długo; a czego i Ma-
linowski nie wypiera.

Ponieważ te wszystkie solenności okazują aktualnym Starostą Stokli-
skim W. Pifarza, a z prywatney tyłu umowy dożywotnie intra-
ty biorącym Boufała.

Ponieważ te wszystkie czynności iako na publicznym prawie zafundo-
wane, tak przez Malinowskiego do lat dziesięciu skarzone nie są,
i w spokojney zawsze trwały posesyi po Rok 1785. po dzień
15. 8bra.

Ponieważ złożony Manifest przez Malinowskiego pod Rokiem 1781.
Januarii dnia 20. iakoby w Grodzie Minskim uczyniony, dowo-
dem jest tylko spraktykowaney prokuracyi, a nie skargi, bo Sta-
rostwo Stoklikskie leży w Powiecie Kowienskim, a Malinowski
w odległe Woiewodztwo załazi, żeby grzech swoy w cieniu
przed powłzecznością ukrywał.

Ponieważ wszystkie prawa, mianowicie Statut: w Ar. 45. Roz. 3. 6. Roz.
4. 1. i 58. Roz. 11. oraz Konstytucye 1726. pod tytułem o Ban-
kietach i 1784. pod tytułem Manifesta pokazując iakie upomina-
nie, za upominanie rozumiane bydź ma, i dowodzą, że tam nale-
ży one czynić, gdzie Dobra leżą.

Ponieważ Argument Malinowskiego z Konstytucyi 1764. i 1766. Ro-
ku jest przewrotnie i niewiernie do Sądu uczyniony, gdyż pier-
wsze 1764. Roku, będąc Prawem Koronnym nie podanie dwor-
zańskie in spatio Niedziel dwunastu żykiwać każe, lecz list z
Kancellaryi Pieczentarskiej Koronney przez słowa na karcie 329.

*Abhinc zaraz & ad summum intra spatium Niedziel dwunastu z Kancel-
laryi Koronney list imieniem naszym Krolewskim donoszący W. Pod-
skarbiemu Wielkiemu i Kommissyi Skarbowey Koronney o wysłanym
Przywileju lub Konsensie ad cedeudum otrzymać powinni.*

Ponieważ W. Mińeyko chociaż temu Prawu iako Koronie służącemu,
i iako w tym samym Roku znajdując dla Litwy szczerą Kon-
stytucyą na karcie 167. Ulegać niepowinien; jednak złożył
świadećstwo w Sancitum Kommissyi pod dniem 3. Juli 1775. Ro-
ku o wziętym liście z Kancellaryi Krolewskiej pod pieczęcią
większą w terminie mechybiającym od zrezonego Prawa, a użył
go wtenczas, kiedy mu Celiya do posesyi otwierała drogę i
Kommissya iako rzecz z prawem zgodną do exekucyi przywieść
wyznaczonemu Dworzaninowi zleciła.

Ponieważ taż sama Konstytucya 1764. Roku mylnie przez Malino-
wskiego użyta, Kommissyi Skarbowey ubliżenia dozierać każe,
a ta skoro nie uznała przestępstwa, widząc i sownie opłaconą
kwartę, i nieuprzedzone wejście do Posiesyi bez dołożenia się
Kommissyi, tym samym argumentowano pruznie.

Ponie-

Ponieważ Malinowski nierzetelnie doniósł Sądowi, że W. Mineyko iakoby w Kommissyi potrafił na krzywdę Skarbu wyrobić takie Sancitum, które niedozwoliło Dworzaninowi lastrować procentow, i ponieważ nierzetelnie z Konstytucyi 1766. Roku uwykiem cytował warunki, iakoby ona po Cessjach lustrować nakazywała, gdy iey takie jest naywyrazniejszy brzmienie na karcie 443.

Jeżeli zaś Dobra per Cessionem od iednego do drugiego Possessyi przechodzić będą, na ten czas tenże Lustrator pod żadnym pretextem, do procentow interessować się niema. =

Ponieważ w tym samym Roku 1766. Litwa te Prawo intoto przyjęła iak, dowodzą słowa na karcie 516. = *Gdy Prawo Koronne Seymu terasniejszy o lustracyach Starostw i dupli ustanowione Prowincya W. X. Litt: in toto przyjmuie.*

Ponieważ nie właściwie dopominał się Malinowski po uczynioney Cessyi poyścia do Kommissyi Skarbowey in spatio Niedziel dwunastu, gdy na to Prawa nie ma; i ponieważ przepomniał, że Konstytucya 1775. Roku na karcie 620. w V. 8. zaczęcie Kommissyi Skarbowey od 1. Junii 1775. Roku i trwanie do Niedziel ośmiu determinowała, oraz odtąd na zawsze dwie Kadencye z czterech zrobita,

Ponieważ iak tylko Kommissyi Skarbowey Kadencya rozpoczęła się wraz przed nią, i opłacenie dupli kwarty, i złożenie Listu z Kancellaryi Królewskiej, a oraz okazanie Przywileju nie zaniedbaro, i wraz dyspozycya zaśła przez Sancitum aby Dworzanin podał.

Ponieważ Dworzanin iak mu zrzeczność wypadła we dwa miesiące z okładem ziachał, i uzupełnił nakaz Kommissyi.

Ponieważ procz solennego warunku Konst: 1775. Ru, która dozwoliła Królowi Imci, na rozdane Prawem Emphiteutycznym Starostwa, dawać ieszcze Konsensa po dzień 18. Marca 1775. Roku, osobna deklaracya zaśła utrzymania tych wszystkich Przywilejow iakie iuż są na Starostwa rozdane przez słowa na karcie 88.

Jego Królewska Mość odstępuje szafunku wszelkich Królewsczyszn i Starostw z tym warunkiem, że terasniejsi Uprzywilejowani oboiey płci, zachowani będą do śmierci przy używaniu tychże Dobr.

Więc:

Należy skasować nieprawne JPana Malinowskiego posieganie i zwrotem wydatkow skarać, — a W. Mineykę Starostę Stoklińskiego przy spokojney do życia utwierdzić Possessyi.

§.

Ponieważ dowiodło się przez Sprawę, że JP. Malinowski mimo zakaz Konstytucyi 1775. broniący przeszkadzać Possessyi, wazył się oną napaştować i pierwszym wynalazcą stał się całego Procederu, iak okazuje tę prawdę zanieiony na ustroniu Manifest pod Rokiem 1781. a dopiero pierwszy raz okazany, w którymże same kalumniie y wexę umieścił, przeświadcza Kommissarski Dekret, i ten sam Manifest w słowach.

Poddaństwo podatkami uciążając, i pod różnymi nazwiskami, iako to: oknowe, rogowe, żarnowe, chmielowe, orzechowe, bykowe, kozłowe, i inne różne &c. abusive ustanowiwszy.

Ponieważ ten Manifest do próby wexy, może dopiero być uważany, nie zaś do dowodu iakowegokolwiek w Sprawie, gdy on wyraźnie okazuje się spraktykowanym, po odbytey już Sprawie na Sądzie Kommissiarskim; bo go tam nie produkował, i w za przyiężoney komportacyi nie złożył.

Ponieważ tak ten Manifest, iako i List Malinowskiego pod Rokiem 1785. 8bra 15. dnia do Pileckiego pisany, iawnym jest dowodem, że Malinowski zawsze pracował do zbuntowania Włóścian, gdy sam zmyślał to, czego na Kommissiarij ani dowodzone, ani dowiedziono, i gdy do zuchwałego nieposłulzeństwa całą Włość skłonił.

Ponieważ skutek Listu noszonego wprzod po całej Włości kryminał na Juszkiewiczzu dokonał, i ponieważ tenże skutek tak daleką wiarę w Włóścianach sprawił, że oni podatkow i czynszow płacić niechcieli, i nieinaczej zapłacili, aż za wyszłą delatą, i za zesłaną in Februario 1786. Roku exekucyą Zolnierską, iak złożone przez Włóścian Meiera Chorążego Brygady Hufarskiej okazały kwity.

Ponieważ takie postęпки Malinowskiego, i dane pozwolenie Symonkowi Tulewiczowi do kałeczenia rąk i nog ludziom Dwornym okazują zamysł, do czego on hazardem zbuntowanej Włości zmierzał, gdy i sam Starosta z Stokliszek wynosić się musiał.

Ponieważ Art: 40. Roz: 11. przekonanego tak iawnymi dowodami pod wieczną porękę przeznaczają.

Ponieważ Konstytucyą Koekwacyina i 1766. Roku takich Kałumniatorow iakim okazał się Malinowski, iuż to przez fałszywą skargę Manifestu swojego pod Rokiem 1781. iuż to przez zadanie Starości tyranizowania, aż do śmierci Włóścian: Pulrokiem infundo wieży i tyśiacem kop karać dysponuje, a tranzakta wszelkie z Akt Eliminować przymusza.

Więc:

Należy zobowiązać JP. Malinowskiego, iżby nayprzod dał po sobie dobrze osiadłą w Powiecie Kowieńskim parękę wiekuisłą, iżby wszystkie pisma paszkwilne z Akt Eliminował, iżby pulroka wieży in fundo siedział, i ażeby tyśiac kop groszy Litewkich zapłacił, a oraz żeby expensa wszystkie iako zapalacz Procederu powrocił, i nadal tak rozumney korespondencyi z Włością nie utrzymywał.

§.

Ponieważ Pilecki rownym był wspólnikiem czynow Malinowskiego, owszem dane sobie rozkazy do exekucyi przywodził.

Ponieważ sam własną ręką Suppliki i sąłoby z wexą układał, ponieważ na życie Pifarza następować Włość ośmielał i przechwalał się, iak złożone zapewniły dowody i iak inkwizycyja poświadcza.

Ponieważ Art: 38. Roz: 11. wszystkich Spulnikow jednemu rygorowi podaje, a ponieważ sam Pilecki dla zeyścia osobistym iuż ulegać niemoże karom.

Więc

Więc:

Pro pana talionis sędzić na majątku jego tyfiac kop groszy Litewskich należy, i sędzony expens 4000. Zł: podwyższyć najmniej do drugiego tyła zważając na iakie wielkie wydatki ich obrutem był narażony Pifarz.

W Kategorji z Włością.

Ponieważ Dekret Affefforski w Roku 1785 zapadły, wysyłając Sprawę na Kommissyą położył za przewodnictwo lustracyą 1765. Ru i kazał Włościanom pełnić wszystkie powinności podług Inwentarzew podawczych.

Ponieważ Inwentarz Bułharynowski dla Boufała w Roku 1758. sporządzony, był wzorem dla lustracyi 1765. Roku, bo z niego okazana i na powiększenie Skarbu destynowana była intrata.

Ponieważ sami Włościanie i Mieszczanie znając ten Inwentarz dogodny sobie, podług ktorego zawsze odbywali powinności; żądali w Sądzie Kommissarskim z niego przewodnictwa, iak świadczy Dekret na karcie 128. i 129. oraz ich własne produktowe głosy.

Ponieważ odstępnie idąc dopiero udali się do Przywileiow, przeciwnych urządzeniu Narodowemu, a ktore znosić niemogą przez samą Rzeczpospolitą włożone lustracyami podatki.

Ponieważ Przywileie będąc po Uniowemi żadney Włościanom otuchy czynić nie zdołają, gdy oni dependują od urządzenia samey Rzeczpospolitey na Seymie; rownie też Inwentarze wyższe pomnożoney intraty przez późniejszy lustracye niszczyć nie zdołają.

Ponieważ Konstytucya trwającego Seymu dla powiększenia w Starostwach intraty nową wyznaczyła lustracyą i positive kazała, z czego kto miał intratę w trzech poprzedzających latach, pod przysięgą podać, i z oney nie wytrącając expensow fundi połowę rok rocznie Dożywotnikom a 7. części Emphiteutom do Skarbu wnosić.

Ponieważ taki zamiar publicznego Prawa nie do kassaty zmierza, byleż z iakichkolwiek źródeł intraty, w poprzedniczych latach; lecz do iey utwierdzenia na zawsze.

Ponieważ Kommissyja Powiatowa przez Sancitum pod dniem 14. Julii 1789. Roku na wszystkie Produkta, kury, gęsi i iasia cenę ustanowiła, i podług niey lustrować nakazała.

Ponieważ Lustratorowie idąc za regułą Prawa i przepisu Kommissyji Powiatowey, wyciągneli prowent z Czynszow całkowitych, iak dotąd płacą z poleśnego, żarnowego, z dziakła, z kur, z gęsi, i z iay, i takowy prowent w taryfę podatku na zawsze zapisałi do Łaski Marszałkow Seymowych, według nakazu powtornego Prawa złożyli.

Ponieważ podług tey nowey Lustratorckiey taryfy iuz się podatek do Skarbu w połowie opłacił, i ona w Aktach Kancellaryi Grodzkiej Kowieńskiej zdnayduie się, iak dowodzi excerpt tey to taryfy pod dniem 2. qbra 1789. Roku złożony.

Ponieważ nietylko był obowiązany Prawem terazniejszego Seymu W. Mineyko podać całkowitą z trzech lat intratę pod przysięgą, ale nadto czuł tę potrzebę z Dekretu Kommissarskiego, gdy sami Włościanie z wszystkich gruntow w ich sznurach znajdujących

cych się, a choćby lasem zarosłych iednostayny Czynsz płacić, przed Sądem Kommissarskim oświadczyli się, i Sąd Kommissarski powodując się ich żądaniu od karty 125. explikując w Dekrecie przyczyny dla iakich ieden Gospodarz roztrzebił więcey, a mniey drugi, wszystkie grunt z lasami i łąkami w ich obrembach znajdujący się na użytek Włóścian przeznaczył.

Ponieważ z naturalney uwagi, każdy Gospodarz za tyle winien jest płacić, ile w jego osiedlonym sznurze jest gruntu ryczałtowego, z łąkami i lasami, od jego woli zależy abo roztrzebiać daley, i siać więcey, abo też odlogiem grunt porzucać; i gdy go ta racya od Czynszu uwalniać niemoże, jeśli nie będzie zasiewał gruntu, tak rownie nie uwalnia kiedy który roztrzebiać niechce i nieroztrzebia.

Ponieważ Inwentarz Kozierowski podawczy rowney powinności jest świadkiem, a za mocą ktorego nietylko mówią Prawa 1667. 1764. i 1766. Lecz i sami Włóścianie uznają za nieporuszone dzieło swoim Produktem na arkuszu pod literą D w kolumnie drugiey od początku.

Więc:

Tak podług Dekretu Affessorckiego 1785. iako też podług lustracyi 1758. Bułharynowskiej, oraz lustracyi 1765. niemniey podług Lustracyi Dworzańskiej Kozierowskiej 1775. Roku, a naostatek podług Lustracyi 1789. Roku należy Mieszczan i Włóścian przy powinności, przy daninie i przy czynszach utrzymać, a przeciwnie tym tak solennym i wzruszyć się niemogącym dowodom munimenta na zawzse uchylić.

§.

Ponieważ Lustracya z teraznieyszego Seymu i z iey prowent okazany wątpliwości sadney niecierpi, i być inaczey zniesionym, lub zfolgowanym niemoże, chyba Seymową mocą.

Ponieważ ta Lustracya ostateczna będąc późnieyszą od Dekretu Affessorckiego, który w Roku 1785. decydował Kommissyą, takie dziś swoiey świętości wyobrażenie Sądowi czyni, iakie czyniła Lustracya 1765. Roku w ten czas. gdy wysyłał na Kommissyą Sprawę, a skoro przy wysyłaniu pilnować się kazał Sądowi Kommissarskiemu dzieła na publicznym Prawie wspierającego się, niż tym samym odstępować trudno, dzieła późniejszey Lustracyi, z późniejszego Seymu nastalego.

Na d t o:

Ponieważ Seym teraznieyszey skargi przeciwko Lustracyom nowo odbytym jeśli są iakie, kazał u Lasek Marszałkowskich składać i sam oświadczył poznawaniem skarg takowych zatrudniać się, i i ponieważ Włóścianie nie idąc tą drogą przez Prawo okazaną skargi do Seymu nie zanoszą i nie złożyli, a przeto samo uległość nayspełnieyszą Lustracyi we wszystkich są winni.

więc

Jak już raz Dekret Assessorcki wysyłając na Kommissyą Poprawę do Lustracyi publiczney uznał potrzebę stosowania się, tak należy, aby tym oczewiściey równą potrzebę do lustracyi puźniejszey przyznał, skoro publiczna ustawa nie interpretacyi, iak Exekucyi od Magistratur wyciąga, i skoro cały ten podatek już iest nieodwołanym.

§.

Ponieważ Włościanie i Malinowski w każdym punkcie pokazując nie nawiść ku prawdzie złośliwie czernili Pisarza, i mimo wiadomość lustracyi 1789 Roku w ręku ich znajdującey się śmiało a niewiernie poważyli się nietylko urażać, lecz i drukować w produktach iakoby 10. beczek podane, gdy w rzeczy samey 14. beczek okazuje się na wzmienioney Lustracyi.

Ponieważ W. Pisarz do nich samych stosował przez Punkta werifikacyi od 4. 10. pretenfya, iż oni zbuntowali się, pola nie wyrabiali wszystkiego i nieufiewali, że sam kupować był przymuszony zboże.

Ponieważ ufiew taki pola nie był powinien dziwić Malinowskiego i Włościan, gdy widzą tak znaczny Inwentarz w Stokifzkach, że Rok rocznie zmiana do ufiewu, nawozem zarzucona bywa, a przeto samo więcej iak połową mniej zabiera ziarna.

więc

Należy za tak porywcze z nierzetelną impresfją do Sądu iście ukarać, a podobney kalumnii nadal zakazać.

§.

Ponieważ z złożonych na Sądzie Mapp Urzędowych, i z Dekretu Kommissarckiego, a oraz przyniesionych od Włościan kwitow o czewiście Sąd przekonanym został, iż każdy Włościanin więcej przez tyle lat posiadał ziemi niżeli płacił.

Ponieważ Przywilej Staroście służący wszelkich mu dozwolił uzytkow, i ponieważ Włościanie mają zamiar płacenia z włoki, oraz z placow.

więc

Po uchyleniu Włościan pretenfyi do Starosty, należy obowiazek włożyć na Mieszczan i Włościan bonifikowania za grunt posiadany w większey nad opłatę proporecyi.

Ponieważ Dekret Kommissarski skrzywdził Starostwo cale niedozwalając za kontraktami od nowo osiadających brać czynszu tyle, ile postanowi dobrowolna umowa, i ponieważ Sąd doświadczył Inwentarza Lustratorskiego i z Mapp komornicznych, iż Szlachta za Kontraktami osiadająca więcej płaci czynszu z Włoki nad Mieszczanina i Włościan.

Ponieważ Statut w Ar. 8. Roz. 7. dozwala dobrowolnych umow z ludzmi wolnymi, i zawierać Kontrakta z niemi na wszelkie pożytki dopuszcza.

Ponieważ przez niedopuszczenie tey konwikcyi byłaby ludziom prostym pochozym odięta wolność czynienia tego co mu się podoba, i ponieważ rownym niewolnikiem stawałby się dożywotni Possessor, gdyby od obcego człowieka nie mógł brać tyle co on dać postanowił.

w i ę c

Należy takowy punkt Dekretu na karcie 145. znajdujących się uchylić, i wolne kontraktowanie dla Starosty ostrzodcz.

§.

Ponieważ Dekret Kommissarski na karcie 135. i na dalszych, dozwolił Mieszczanom i Włóścianom robienia piw, wodek na chrzcziny, wesela i pogrzeby, i ponieważ ta kolej często trafiająca się w prawilaby ich w pijaństwo naywiększe, co i fami znają Włóścianie na arkuszu drugim kolumnie 4.

Ponieważ Konstytucya 1768. Roku w celniejszych nawet miastach, gdzie procz osobistej własności ogulny jest fundusz, nie każe wkrzeszać ustały przed Rokiem 1768. propinacyi.

Ponieważ wszystkie lustracye tak 1765. do ktorey się Dekret Sądowi Kommissarskiemu stosować kazał, iakoteż Dworzańskie i ostateczna propinacyą na Skarb Rzpltey w ręku Starosty zostawiają.

w i ę c

Należy skasować tak szkodliwy warunek Dekretu robienia im trunkow, iako też utwierdzić propinacyą Skarbową w ręku Starosty.

§.

Ponieważ Dekret Kommissarski obowiązał Starostę do wyprowadzenia swoim kosztem komornikow dla zregulowania gruntow Włóścian-
skich i zrobienia Inwentarzow, i ponieważ puźniej od Włóścian dozwolił upominać się zwrotu na komornikow wydatku.

w i ę c

Należy Dekret w tym punkcie Kommissarski uchylić, a nakazać własnym kosztem Mieszczan i Włóścian, Komornikow wyprowadzenie, gdyż dlanich rownego rozkładu wypada korzyść, a dla Starosty żadna.

Ponieważ różne pretenzje Włóścian powymyślane, a punktami werifikacyi zajęte są już przez Produkt wyrezolwowane z wezwaniem do każdego punktu świadectwa Dekretu niszczącego ich wymyśl.

Więc

w i ę c

Należy rodzaj takowych pretenzji punktami werifikacyi obięty, iako z samego wymysłu tworzących się uchylić, i całkiem wszystkie punkta werifikacyi pokasować, a w Pifarza bliższym podług Prawa do odvodu na zabranym Juramencie zostawić.

§.

Ponieważ pretenzja W. Pifarza punktami werifikacyi obięta a Produktom wczeguniona; i świadectwem dekretu, a oraz wyznaniem samychże Włościan wsparta ostateczną w tymże produkcie konwikcyją i y oznaczeniem kar Sądu Komissarskiego wyrokowi; i ponieważ takowa w całku pretenzja przez niezaprzysiężenie Włościan stała się realną.

w i ę c

Co tylko punkta werifikacyi obejmują, wszystko to sądzić dla W. Pifarza należy i w dalszych punktach Komissarski utwierdzić Dekret.

§.

Ponieważ Symon Tulewicz przekonany z Manifestow, i z Inkwizycyi o akcyach kryminalnych niema przez Dekret Komissarski do towniwającej kary.

w i ę c

Należy wskazać go na smaganie w miasteczku Stokliskach przez dni kilka, i na wieczne więzienie do Kamienca Podolskiego przeznaczyć.

§.

Ponieważ Włościanie i Miszczanie idąc w iednostaynym z sobą układzie ieden za drugiego odpowiadać są winni.

w i ę c

Należy sądząc wszelkie remanenta i pretenzje dla W. Pifarza, ogulnie zobowiązać wszystkich do zapłacenia i oddania.

§.

Ponieważ skarga Włościan o kryminal pokazała się zmyśloną, a oni są za potwarcow dekretem Komissarskim uznani.

w i ę c

Należy rygor froższej kary rozciągnąć i eliminatę piśm obelżywych uznać.

C

Ponie-

§.

Ponieważ Dekret Assessoriski Spólnym kosztem Kommissyą wyprowadzać nakazał, a włościanie, ponieważ cały ten ciężar na Pisarza zwalili i ieszcze naganiwszy pierwszą komornikow czynność, do powtorney zmusili siedmiu dostawiać.

Ponieważ Pisarz te wszystkie expensa i Komornikow prace, sam ieden obłacał, a Mieszcianie i Włościanie w punktach swey appellacyi zwrot połowiczny oświadczyli.

Ponieważ w całej Sprawie to się dowiodło - że Włościanie żadnego ucisku nie mieli, owszem łatwość znajdowali wsparcia i powolność czekania czynszow.

Ponieważ zapomogi w zbożu w koniach i w wołach brali, a na stronę nigdzie używani nie byli, ponieważ czynsz mniejszy nadgrunt posiadany płacili.

więc

Należy cały expens na Kommissyji miany do 30.000. Zł: Pol: wynoszący wskazać, i 300. czerw: Zł: Komornikom dane zwrocic: osobno assessoriskie expensa bonifikować. *Reszta prośb do Produktu.*

1.
o
o
a
e
u

BIBLIOTHECA
UNIV. BASEL
1850

